

Nr. 9. Oktober 2001

**Høringssvar - Indefrysning af aktiver eller bevismidler -
Personoplysninger - Grov kriminalitet - Dansk indføds-
ret - Menneskeandel - Udeblivelsesdomme - Voldtægt**

86. Samfundstjeneste - Vold - Tillægsbøde
 87. Samfundstjeneste - Vilkårsovertrædelse
 88. Samfundstjeneste - Færdselsloven - Kørsel uden kørekort -
Gentagelse
 89. Erstatning - Tort - Drabsforsøg
 90. Betinget straf - Falsk forklaring - Personlige forhold
 91. Udvisning undladt - Grov vold - Menneskerettigheder -
Lægeattester - Beviser
 92. Færdselsloven - Kørsel i frakendelsestiden - Samfundstje-
neste - Gentagelsesvirkning
 93. Trusler mod vidner
 94. Generhvervelse - Færdselsloven
 95. Menneskerettigheder - Brevåbning hos fallent - Korrespon-
dance med advokat - Engelsk sag
- Bogomtale - Straffesagens Gang
- Bogomtale - Straffeloven & Straffuldbyardelsesloven m.v.
- Bogomtale - Fuldbyardelse af straf m.v. 2001

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Thomas Rørdam
formand, København

Mogens Juhl
næstformand, Odense

Michael Abel
Holbæk

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Niels Forsby
København

Sven-Erik Poulsen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Postbox 9017, 1022 København K

Telefon 3312 4540
Fax 3393 4540

Høringer

Suk hjerte - brist ikke.

Høringer om dit og dat, ikke altid lige velforberedt fra forslagsstillernes side, undertiden affødt af en politisk debat om enkeltsager, som debattørerne ikke har haft mulighed for at sætte sig ordentlig ind i, men alene læser om i avisen - eller initiativer som følge af den stadig større harmonisering på EU-området, som finder påskud for mere og mere at blande sig i den straf-feretlige og -processuelle dagligdag hos medlemslandene.

På de følgende sider er gengivet en række af de høringssvar, som bestyrelsen har behandlet siden de svar, der var refereret i hæfte 4 fra maj 2001.

God fornøjelse med læsningen.

Redaktøren

Hørings svar - Indefrysning af aktiver eller bevismidler - Personoplysninger - Grov international kriminalitet - Dansk indfødsret - Menne-skehandel - Udeblivelsesdomme - Voldtægt

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Østergade 16
1. august 2001
ER/bn

Vedr.: J.nr. 2000-165-0203. Forslag til rammeafgørelse om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af aktiver eller bevismidler.

Foreningen har med skrivelse af 8/6 2001, modtaget den 11/6, fået ovennævnte høring.

På grund af ferie hos bestyrelsens medlemmer har foreningen ikke haft mulighed for at overholde høringsfristen den 13/7. Efter foreningens udtalelse om forslaget vil den korte høringsfrist blive kommenteret.

Vedrørende forslaget udtaler bestyrelsen, at en indefrysningskendelse, der skal anerkendes af gennemførelsesstatens kompetente myndighed uden yderligere formaliteter, kan give anledning til akkurat de samme betænkeligheder, som Landsforeningen udtrykte i sin skrivelse af 3/11 2000 vedr. jr.nr. 2000-165-0174¹⁾, Forslag til konvention om forbedring af gensidig retshjælp i straffesager, navnlig for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold og økonomisk kriminalitet.

Betænkelighederne ved det seneste forslag om rammeafgørelser er så meget større, derved at den, som indgrebet rammer efter artikel 9, stk. 1, ikke kan påklage afgørelsen i gennemførelsesstaten, men er henvist til at klage vedr. substansen i kendelsen til udstedelsesstaten.

Landsforeningen benytter på ny lejligheden til at gøre opmærksom på, at der undertiden i det rekvirerende land stilles andre beviskrav m.v. for at foretage det pgl. indgreb, ligesom forældelsesregler og sagsbehandlingstider kan være meget forskelligartede.

¹⁾ Lf.Medd. 1/2001, side 4

Landsforeningen tilføjer, at det af Justitsministeriets grundnotat fremgår, at der i forbindelse med en række andre internationale konventioner er indsat regler om modtagelandets materielle prøvelse af retsanmodningen. Der ses ingen tvingende grunde til, at det samme ikke skulle gælde her.

Landsforeningen kan således ikke anbefale forslaget i dets nuværende form.

I skrivelse til Justitsministeriet (Civil- og Politiafdelingen, Politikontoret) den 16/3 d.å. vedr. Kriminalregisteret (jr.nr. 2000-965-0179)²⁾ fandt foreningen anledning til at gøre indsigelse mod de korte høringsfrister, når der tilsyneladende ikke foreligger en saglig begrundelse for det.

Der er ikke ved nærværende høringssag om indefrysning fremført særlige grunde til, at høringen skulle være af specielt hastende karakter.

Landsforeningen må derfor på ny bestemt opfordre Justitsministeriet til at sikre, at høringsfristerne bliver af en sådan længde, at en forsvarlige behandling af sagerne kan finde sted. Landsforeningen foreslår på ny, at Justitsministeriet i tilfælde, hvor man undtagelsesvist finder det nødvendigt at fastsætte en særlig kort høringsfrist, angiver en begrundelse for den korte høringsfrist.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Østergade 16
1. august 2001
ER/bn

Vedr.: J.nr. 2001-1600/21-0172. Europols videregivelse af personoplysninger til tredielande og eksterne organisationer.

Udkastet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der ikke har bemærkninger til det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

²⁾ Lf.Medd. 4/2001 side 96 ff.

Således er der også svaret 1/8 2001 vedr. nedennævnte høringer:

J.nr. 2001-1600/21-0174. Udvidelse af Europols mandat til at omfatte flere former for grov kriminalitet. og

J.nr. 2001/300-22. Udkast til forslag om lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig).

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Østergade 16
4. september 2001
ER/bn

Vedr.: J.nr. 2000-165-0209. Høring vedr. udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel samt bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

Justitsministeriet har ved skrivelse af 6/6 2001 anmodet Landsforeningen om en udtalelse om ovennævnte udkast. I fortsættelse af formanden, advokat Thomas Rørdams telefoniske henvendelse til ministeriet skal bestyrelsen udtale følgende:

Foreningen har alvorlige betænkeligheder ved, at man samler en række overtrædelser, der hver for sig har en forskellig grad af strafværdighed (og hvor nogle passende kan sanktioneres med bøde), men ved at kalde det menneskehandel prøver man at legitimere fængselsstraffe på op til 6 år med mulighed for at få op til 10 år.

For så vidt angår rammeafgørelsens mindsteregler for, hvad der skal anses som kriminel adfærd, er det foreningens opfattelse - i lighed med Advokatrådet - at det giver anledning til alvorlige betænkeligheder, at omfanget af den strafbare adfærd er så bredt beskrevet. Ministeriet er tilsyneladende selv opmærksom på i grundnotatet vedr. menneskehandel side 10, at det ikke er ganske klart, hvad der ligger i de i artiklerne anvendte udtryk "magtmisbrug", "påvirkning", "pression" og "andre former for misbrug".

Det vil altså kunne medføre, at man vil kriminalisere en række uklare gerningsbeskrivelser, hvilket grundlæggende må være i strid med princippet i straffelovens § 1.

Der efterlyses en saglig begrundelse for at skærpe strafferammerne inden for de dele af rammeafgørelsen, der omhandler sædelighedskriminalitet.

Foreningen kan tiltræde Advokatrådets betæneligheder ved at udvide kriminaliseringen til også at omfatte fiktiv børnepornografi, det vil sige billeder, der ikke gengiver børn under 18 år.

Foreningen finder det særdeles betænkeligt at kriminalisere en adfærd, hvor den primære beskyttelses interesse ikke har lidt skade, ligesom der vil kunne opstå store vanskeligheder med afgrænsningen af det kriminelle område i en glidende overgang fra meget virkelighedstro computerbilleder og over til mere eller mindre abstrakt kunst.

Foreningen kan således ikke tiltræde udkastene til de to rammeafgørelser i den foreliggende form.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

St. Kongensgade
17. september 2001
TR/HMF

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (udeblivelsesdomme i straffesager og pressens adgang til domsudskrifter m.v.), j.nr. 2001-730-0352.

Ved skrivelse af 2. juli 2001 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen om en udtalelse vedrørende ovennævnte lovforslag.

Efter drøftelse på et bestyrelsesmøde den 14. september 2001 skal Landsforeningen udtale følgende:

Landsforeningen er af den opfattelse, at de synspunkter, som har fundet udtryk i Advokatrådets skrivelser af 10. februar og 6. maj 1994 (se vedlagte kopier), stadig er gældende.

Det fremgår af disse skrivelser, at der er grund til at knytte væsentlige betænkeligheder til den eksisterende ordning, og betænkelighederne er naturligvis så meget desto større, hvis den eksisterende ordning udvides, således at udeblivelsesdomme kan idømmes med op til 3 måneders fængsel.

Landsforeningen må derfor tage afstand fra forslaget om en udvidelse af ordningen, og Landsforeningen bemærker i den forbindelse, at der ikke foreligger dokumentation for behovet for en udvidelse.

Landsforeningen bemærker endvidere, at en ordning med udeblivelsesdomme i straffesager med sikkerhed indebærer, at der i en eller anden udstrækning vil ske urigtige domfældelser. Blandt de personer, som udebliver, er der en ganske stor gruppe, som hører til de dårligst stillede borgere med de færreste ressourcer og overskud til at reagere på offentlige henvendelser. Disse personer vil i mange tilfælde udeblive, ikke fordi de er klar over, at de er skyldige, men fordi de ikke har ressourcer og overskud til at møde op. Disse personer vil sikkert heller ikke reagere på en efterfølgende forkyndelse, og de vil derfor i praksis ikke udnytte den genoptagelsesmulighed, der eksisterer.

Med samme begrundelse tager Landsforeningen afstand fra forslaget om, at det ikke længere skal være en betingelse for at fremme en domsforhandling til dom i tiltaltes fravær, at der er sket forkyndelse for tiltalte personligt.

I øvrigt henvises til dommer Niels Viltofts artikel i Ugeskrift for Retsvæsen 2001B.133.

Advokatrådet anførte i sine tidligere omtalte høringssvar, at man fra rådets side gerne deltager i drøftelser med henblik på en effektivisering af sagsbehandlingen af straffesager som alternativ til en ordning med (øget) anvendelse af udeblivelsesdomme. Landsforeningen kan oplyse, at foreningen også meget gerne deltager i sådanne drøftelser.

For så vidt angår forslaget om adgang til aktindsigt i retsbøger og domsbøger, således at pressen kan kræve udskrifter, selv om sagen endnu ikke er endeligt afsluttet, bemærker Landsforeningen, at man ikke har noget at indvende imod, at pressen kan kræve udskrift af domme, men man må udtale sig imod, at pressen skal kunne kræve udskrift af retsbøger, før sagen er endeligt afsluttet. Landsforeningen henviser i den

forbindelse til risikoen for, at retsbøger, hvis de udleveres til pressen straks efter afsigelse af dom i 1. instans, vil kunne komme i hænde på vidner, som skal afgive forklaring i ankeinstansen. Endvidere henviser Landsforeningen til, at pressen næppe har noget afgørende behov for at være i besiddelse af retsbøger i sager, der ikke er endeligt afgjort.

Landsforeningen benytter i øvrigt lejligheden til at udtale, at der bør indføres en principiel adgang til at nedlægge navneforbud i straffesager efter endelig dom. For så vidt angår frifindende domme kan det tænkes, at det vil være af stor skadevirkning for den frifundne, at vedkommendes navn eller andre identifikationskendemærker offentliggøres. Som eksempel kan nævnes sager, der vedrører tiltale for seksuelle overgreb mod børn, hvor nogle måske vil have den opfattelse, at den frifundne trods frifindelsen er skyldig med deraf følgende skadevirkninger i forhold til arbejdspladsen og i den sociale omgangskreds m.v. Der kan efter Landsforeningens opfattelse også i sager, der er endt med domfældelse, tænkes tilfælde, hvor der er et rimeligt behov for et navneforbud. Som eksempel kan nævnes, at en person, som har været tiltalt i en straffesag, frifindes i nogle forhold (de mest belastende), men dømmes i andre (mindre belastende), jf. i øvrigt eksemplet vedrørende frifindelsessituationen.

Med venlig hilsen
Thomas Rørdam

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

St. Kongensgade
17. september 2001
TR/HMF

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven (skærpelse af straffen for voldtægt), j.nr. 2001-730-0434.

Ved skrivelse af 20. august 2001 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen om en udtalelse vedrørende ovennævnte lovforslag.

Efter drøftelse på et bestyrelsesmøde den 14. september 2001 skal Landsforeningen udtale, at man kan tiltræde Advokatrådets hørings svar.

Landsforeningen skal supplerende bemærke, at der under alle omstændigheder ikke bør gennemføres en generel forhøjelse af straffen for voldtægt med ca. 1 år i forhold til det nuværende niveau.

Det er således Landsforeningens opfattelse, at der i givet fald alene kan være grundlag for at overveje en strafskærpelse for de groveste tilfælde vedkommende, herunder sager om gruppevoldtægt. Derimod bør der f.eks. ikke ske en skærpelse for så vidt angår de tilfælde, der ligger på grænsen til, hvad der overhovedet er strafbart som voldtægt. Det samme gælder tilfælde med ringe voldsudøvelse eller ukvalificerede trusler.

Det har i debatten om straffniveauet for voldtægt været fremhævet, at der bør ske en strafskærpelse, således at straffene i højere grad kommer til at svare til straffene i en række andre europæiske lande.

Landsforeningen finder ikke, at dette argument er bæredygtigt. Vi har i Danmark vores egen kulturbaggrund og retsudvikling, og straffen for voldtægt bør derfor afstemmes ikke med straffniveauet i andre lande, men snarere med straffniveauet for andre straffelovsovertrædelser i den danske straffelov.

Det bemærkes i den forbindelse, at der her er tale om et retsområde, hvor grænseoverskridende kriminalitet ikke forekommer.

Med venlig hilsen
Thomas Rørdam

Landsforeningens Meddelelse 86/2001

Samfundstjeneste - Vold - Tillægsbøde

Straffelovens § 62 og § 244

T på 18 år havde om aftenen på stranden været voldelig over for to 14-årige drenge. Byretten fandt ikke, at de 40 dages fængsel kunne gøres betinget. Landsretten delte sig i 3, der voterede for samfundstjeneste, og 3 der ville stadfæste. Resultatet blev samfundstjeneste i 60 timer og en tillægsbøde på 8.000 kr.

Ø.L. 12. afd. a.s. S-0117-01, 21/5 2001

T på 18 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, ved i juni 2000 kl. ca. 23 på stranden at have tildelt A flere slag i ansigtet såvel med knyttet som flad hånd samt sparket ham i ryg, mave og hoved.

I forhold 2 samme bestemmelse ved på samme tid og sted at have tildelt B et slag i ansigtet med flad hånd.

T nægtede forhold 1 og erkendte forhold 2. Han var ikke tidligere straffet. Der blev ført en række vidner, herunder de forurettede.

Byretten lagde til grund, at A blev slået en gang med knytnæve i ansigtet og sparket to gange i brystregionen og en gang i hovedet. I dette omfang blev T fundet skyldig.

I forhold 2 blev han dømt efter anklageskriftet.

Vedr. strafudmålingen blev det lagt til grund, at der ikke havde været nogen forudgående provokation. Den udøvede vold havde ikke haft alvorligere skader til følge. Resultatet blev 40 dages ubetinget fængsel.

T ankede med påstand om frifindelse i det ikke tilståede omfang, subsidiært formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget. Anklagemyndigheden påstod endeligt stadfæstelse.

Også efter bevisførelsen for landsretten fandtes T skyldig som fastslået af byretten.

Landsretten udtalte:

"3 af de voterende bemærker, at tiltalte på et offentligt sted har tildelt den ene forurettede knytnæveslag og spark i ansigtet og på kroppen samt tildelt den anden forurettede en lussing. Som anført i byrettens dom må begge forurettede anses for helt sagesløse. Udgangspunktet er derfor, at straffen skal være ubetinget.

Under hensyn til tiltaltes alder, til at han er ustraffet og til oplysningerne om hans personlige forhold i øvrigt finder disse dommere det undtagelsesvis forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt. I medfør af straffelovens § 64, jf. § 58, stk. 2, idømmes tiltalte en tillægsbøde på 8.000 kr., subsidiært hæfte i 10 dage.

3 af de voterende bemærker, at der er tale om vold på offentligt sted mod to ukendte 14-årige personer. Herefter og i øvrigt af de af byretten anførte grunde har disse vote-

rende stemt for, at straffen - uanset tiltaltes unge alder - er fastsat som sket ved byrettens dom."

- oo0oo -

Resultatet blev samfundstjeneste i 60 timer inden for en prøvetid på 6 måneder og tillægsbøde på 8.000 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 10 dage.

Landsforeningens Meddelelse 87/2001

Samfundstjeneste - Vilkårsovertrædelse

Straffelovens § 66

Enlig mor med 6-7 årig datter var udeblevet fra samfundstjeneste flere gange uden at melde afbud. I sidste øjeblik inden retsmødet revurderede Kriminalforsorgen sagen og indstillede nu alene, at domfældte kom til at afvikle den resterende del af samfundstjenesten.

Københavns Byrets 15. afd. nr. 10777/01, 23/5 2001

K på 25 år blev ved dom i oktober 2000 for overtrædelse af straffelovens § 191 ved salg/opbevaring af amfetamin for en rocker idømt straf af fængsel i 8 måneder betinget bl.a. af 120 timers samfundstjeneste.

Resten er citat af byrettens kendelse om vilkårsovertrædelsen:

"Kriminalforsorgen, Afdelingen for Samfundstjeneste har i en indberetning om vilkårsovertrædelse af 2. februar 2001 til Københavns Politi oplyst, at domfældte i perioden fra den 21. november 2000 til den 16. januar 2001 har afviklet i alt 39½ timers samfundstjeneste. Domfældte er herefter udeblevet fra arbejde i flere tilfælde uden at melde afbud. Kriminalforsorgen skønnede på baggrund af forløbet af samfundstjenesten og tilsynsperioden, at det ikke var muligt at søge samfundstjenestevilkåret gennemført, og indstillede derfor, at der i medfør af straffelovens § 66, stk. 1, nr. 1, blev idømt en ubetinget frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har herefter ved skrivelse af 6. april 2001 indbragt sagen for retten.

I et oplæg af 18. maj 2001 til indberetningen har Kriminalforsorgen meddelt, at man efter samtale med domfældte har revurderet sagen, hvorefter man efter en samlet vurdering af de sociale og personlige forhold, herunder det forhold, at domfældte er alene med sin datter, er indstillet på at forsøge at få domfældte til at afvikle den resterende del af samfundstjenesten.

Anklagemyndigheden har herefter nedlagt påstand om, at den betingede dom med vilkår om samfundstjeneste opretholdes, men at afviklingsperioden og tilsynsperioden forlænges.

Domfældte har forklaret, at hun er indstillet på at opfylde vilkårene i den betingede dom af 4. oktober 2000. Hun er alene med en datter, der skal starte i skole i august 2001.

Rettens bemærkninger:

Under hensyn til domfældtes personlige forhold, og til at domfældte har tilkendegivet fremtidigt at ville rette sig efter tilsynsmyndighedens anvisninger og opfylde vilkåret om udførelse af samfundstjeneste, og da tiltalte fortsat skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste, bestemmes det, jf. straffelovens § 66, stk. 1, nr. 2, at den betingede dom opretholdes, dog således at prøvetiden og længstetiden for udførelse af samfundstjenesten forlænges med 6 måneder.

Den i medfør af § 56, stk. 2 fastsatte straf ændres ikke."

Landsforeningens Meddelelse 88/2001

Samfundstjeneste - Færdselsloven - Kørsel uden kørekort - Gentagelse
Straffelovens § 62, færdselslovens § 56 og § 117, stk. 5

Nu for 5. gang kørt uden at have erhvervet kørekort. Byretten idømte betinget hæfte og en tillægsbøde på 10.000 kr. Landsretten tillagde samfundstjeneste i 30 timer, men stadfæstede bøden (dissens).

Ø.L. 10. afd. a.s. S-3319-00, 21/5 2001

T på 31 år var nu for 5. gang tiltalt for at have kørt bil uden at have erhvervet kørekort. Senest i januar 1999 havde han vedtaget en bøde på 20.000 kr. for tre kørsler i 1998. Han oplyste bl.a. om sine personlige forhold, at han drev selvstændig virksom-

hed i Danmark, men normalt boede i Sverige. Han erkendte sig skyldig. Byretten straffede med betinget hæfte i 7 dage og en tillægsbøde på 10.000 kr.

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpelse, navnlig således, at straffen blev gjort ubetinget. T påstod stadfæstelse, subsidiært samfundstjeneste.

Resten er citat af landsrettens dom:

"Anklagemyndigheden har gjort gældende, at den ved lov nr. 230 af 4. april 2000 stedfundne ændring af straffeloven med henblik på udvidet brug af samfundstjeneste og betingede domme med vilkår om alkoholistbehandling for spirituskørsel ikke kan begrunde, at den hidtidige praksis, hvorefter der afsiges ubetinget hæftestraf, skal fraviges.

Forsvareren har gjort gældende, at tiltaltes personlige forhold og lovændringen vedrørende samfundstjenestedomme i spiritussager taler for en betinget dom, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

2 voterende finder, at straffen bør fastsættes til hæfte i 7 dage, og at straffen efter forholdets karakter ikke bør gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

4 voterende finder på baggrund af lovændringen vedrørende samfundstjeneste og betingede domme med vilkår om alkoholistbehandling, at straffen bør gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Disse voterende stemmer for, at straffen fastsættes til hæfte i 7 dage betinget med vilkår om blandt andet udførelse af samfundstjeneste som nedenfor bestemt. Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 10.000 kr., subsidiært hæfte i 10 dage.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Vilkårene omfattede samfundstjeneste i 30 timer inden for et tilsyn på 4 måneder.

T skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

Landsforeningens Meddelelse 89/2001

Erstatning - Tort - Drabsforsøg

Erstatningsansvarslovens § 26

K, der havde været langvarigt indlagt efter forsøg på manddrab, knivstik i brystkassen med livstruende læsioner, hvorunder gerningsmanden forblev på stedet i 13 timer uden at tilkalde lægehjælp, blev tilkendt 30.000 kr. i torterstatning.

Ø.L. 9. afd. N. S-1277-01, 8/5 2001

T var dels tiltalt for forsøg på manddrab ved som ovenfor beskrevet at have stukket K, dels for vidnetrusler ved næste morgen at udtale, at han ville slå hende ihjel og komme efter hendes familie, hvis hun sladrede om ham.

Svie og smerte ved diverse langvarige hospitalsindlæggelser var opgjort til 12.790 kr., som blev imødekommet. Der var anmodet om tortgodtgørelse med 50.000 kr. Dette krav blev bestridt, også størrelsesmæssigt.

Retten fastsatte torterstatningen til 30.000 kr.

T, der var karakterafvigende, omfattet af straffelovens § 69, og som havde to tidligere domme for vold og én for røveri, blev idømt fængsel i 7 år.

Landsforeningens Meddelelse 90/2001

Betinget straf - Falsk forklaring - Personlige forhold

Straffelovens § 58 og § 158

Passager i spritbil forklarede urigtigt, at det var ham, der havde ført bilen. Den normalt ubetingede straf på 60 dages fængsel blev gjort betinget under hensyn til T's personlige forhold, herunder at han havde gennemført en ambulans nedtrapning og nu var stoffri sammenholdt med, at sagen havde været forsinket i over 6 måneder på grund af forhold, som ikke kunne bebrejdes tiltalte.

Ø.L. 10. afd. a.s. S-3677-00, 28/5 2001

T på 21 år var tiltalt for i august 1999 i byretten at have afgivet falsk forklaring i en spritsag om, at det var ham, der førte bilen. Han nægtede sig skyldig, men blev dømt på en politibetjents vidneforklaring.

Han var ikke straffet af betydning for sagen. Straffen blev fastsat til fængsel i 60 dage, der blev gjort betinget med følgende bemærkninger:

"Uanset forholdets alvorlige karakter finder retten at straffen bør gøres betinget i medfør af straffelovens § 56, stk. 2, jf. § 57, stk. 1, nr. 4 på nedenfor anførte vilkår, idet der henses til at tiltalte ikke tidligere er straffet af betydning for sagen, at tiltalte er i læreplads hvor han har været i længere tid, og at afslutningen af sagen er blevet forsinket i over 6 måneder på grund af forhold, der ikke kan bebrejdes tiltalte."

Prøvetiden var på 2 år, tilsyn 1 år og med afvænningsbehandling for narkotikamisbrug.

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpelse, navnlig således at dommen blev gjort ubetinget. T påstod frifindelse, subsidiært stadfæstelse.

Der var indhentet en udtalelse fra det lokale socialkontor:

"Det drejer sig om en 22 årig enlig mand, som oktober 99 blev indskrevet i en medicinsk understøttet behandling for heroinmisbrug ...

Efter indskrivning i Rådgivningscenter Indre har klienten overholdt alle de med behandlingsstedet indgåede aftaler. Han har gennemført en ambulant nedtrapning og er aktuelt tilknyttet centrets projekt "Jobjunglen", som er et tilbud til personer i arbejde eller uddannelse og støttende i forhold til at fastholde dette. Klienten har sideløbende med sit arbejde gennemført den ambulante nedtrapning, hvilket klart udtrykker motivation og ønske om en tilværelse uden stofindtag. Han har sideløbende med gruppebehandling tilbudt om individuelle samtaler hos Addiction Counselor i Rådgivningscentret.

Klienten afsluttede sin medicinske behandling februar 2001 ..."

T forklarede supplerende bl.a., at han fortsat var i lære som blikkenslager. Han bekræftede, at han havde afsluttet metadonbehandlingen, således at han nu var stoffri.

Landsretten fandt ligeledes T skyldig og straffen passende og bemærkede:

"Selvom overtrædelse af straffelovens § 158 normalt bør medføre ubetinget frihedsstraf, findes det under hensyn til oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder de seneste oplysninger om, at tiltalte har gennemført en ambulant nedtrapning, således at han nu er stoffri og har afsluttet en metadonbehandling, sammenholdt med at sagen - således som det også er nævnt i byrettens dom - er blevet forsinket i over 6 måneder på grund af forhold, som ikke kan bebrejdes tiltalte, forsvarligt at gøre straffen betinget.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

Landsforeningens Meddelelse 91/2001

Udvisning undladt - Grov vold - Menneskerettigheder - Lægeattester - Beviser

Udlændingelovens § 22 og § 26, straffelovens § 245, Menneskerettighedskonventionens art. 8

18-årig inder, der var kommet til Danmark i 1999 i anledning af moderens ægteskab med en herboende inder, dansk statsborger og med søskende her i Danmark, på et hængende hår frifundet for udvisning (dissens) i anledning af en voldsdom på 1 års fængsel (dissens) for knivstikkeri. Trods lægeattest lagde landsretten ikke til grund, at knivstikket havde været forbundet med livsfare.

Ø.L. 2. afd. a.s. S-1387-01, 28/5 2001

T på 18 år var tiltalt for legemsangreb af særlig farlig karakter, straffelovens § 245, ved nytårsnat 2001 på Strøget at have overfaldet en anden udlænding A, idet han stak ham med en kniv i ryggen, hvorved A var i livsfare og måtte hospitalsindlægges.

I forhold 2 § 245, jfr. delvist § 21, ved ca. et kvarter senere i forening og efter aftale med en ukendt medgerningsmand at have overfaldet B, idet medgerningsmanden sprøjtede B med en tåregasspray, hvorefter T forsøgte at stikke B med en kniv i brystet, hvilket mislykkedes, da B veg tilbage.

Forhold 3 overtrædelse af våbenloven, da kniven var en foldekniv med klingelængde 9,8 cm.

Forhold 4 var en tidligere overtrædelse af våbenloven, ved at have båret kniv i december 2000.

Der var påstand om udvisning. T nægtede sig skyldig i forhold 1 og 2. I forhold 1 erkendte han at have stukket A i ryggen, men det var i selvforsvar.

Det fremgik af lægeerklæringen vedr. A, at der hverken var tegn på punkteret lunge eller knivstik ind i hjertet. Patienten skulle observeres et døgn, hvorefter han kunne udskrives. Lægen havde anført:

"Ved en farlighedsvurdering af skaden, har knivstikket været forbundet med livsfare, idet det er et under, at lungen ikke punkterede ved knivstikket."

T var ikke tidligere straffet af relevans for sagen.

Vedr. forhold 1 kunne retten ikke lægge til grund, at A forud havde slået tiltalte, opfordret til slagsmål, eller at T havde handlet i selvforsvar. T blev fundet skyldig efter anklageskriftet.

T blev også dømt i forhold 2 for forsøg på vold efter § 245, ved at have stukket ud efter B's brystkasse, hvorefter T opfordrede en kammerat til at sprøjte tåregas, dog uden at B mærkede tåregassen særligt meget, § 244, jfr. § 21, jfr. § 23.

T blev efter sin erkendelse dømt i forhold 3 og 4.

Da volden måtte karakteriseres som uprovokeret gadevold og på grund af farligheden af knivstikket i ryggen, blev straffen fastsat til fængsel i 1½ år. Retten havde taget hensyn til, at T på gerningstidspunktet endnu ikke var fyldt 18 år.

Da forhold i udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke talte afgørende imod, blev T udvist i 10 år.

T ankede og påstod endeligt frifindelse i forhold 1, for så vidt angik tiltalen for at have bragt A i livsfare, og frifindelse i forhold 2, subsidiært formildelse, samt frifindelse for bestemmelsen om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Der blev i ankedommen citeret en række oplysninger fra Udlændingestyrelsens indstilling, herunder at T var kommet hertil i 1999 som led i en familiesammenføring fra Indien, da moderen var blevet gift med en indisk herboende dansk statsborger i 1996. T havde, med fradrag af varetægtsfængslingen, haft lovligt ophold i 1 år og 5 måneder.

Han fulgte danskundervisning og havde deltidsarbejde som avisomdeler. Han havde ikke været i Indien, siden han kom til Danmark. Hans søster boede også med familien her. Tilbage i Indien var alene en morfar, som familien havde boet hos fra 1985 til udrejsen i 1999.

Det fremgik bl.a. af Kriminalforsorgens personundersøgelse, at T aldrig havde kendt sin far. Moderen og stedfaderen havde nu et fællesbarn på 8 måneder.

Grunden til, at familien var flyttet til Danmark, var, at mormoderen døde, og morfaderen ikke længere ville have dem boende.

T var blevet bortvist fra den danske sprogscole på grund af forsømmelser forårsaget af natarbejde som avisbud, men gik på anholdelsestidspunktet på en produktionsscole, hvor han modtog både praktisk og boglig undervisning.

T forklarede bl.a. supplerende, at han følte sig som adopteret af stedfaderen. Han kunne ikke på ny tage ophold hos morfaderen. Der var ikke anden familie i Indien.

Landsretten henviste vedr. forhold 1 til lægeattesten og udtalte:

"Det findes herefter ikke godtgjort, at A var i konkret livsfare på grund af knivstikket, og tiltalte, der i øvrigt findes skyldig i den rejste tiltale, frifindes derfor for denne del af tiltalen."

T blev i forhold 2 fundet skyldig i overensstemmelse med bevisresultatet for byretten.

4 stemte for at nedsætte straffen til fængsel i 1 år. 2 voterede for stadfæstelse.

Landsretten resumerede oplysningerne om T's familie og udtalte:

"Den proportionalitetsafvejning, som skal finde sted efter udlændingelovens § 26, stk. 2, sammenholdt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, fører for 3 voterende til, at tiltalte - trods den pådømte alvorlige kriminalitet - ikke bør udvises henset til hans unge alder og betydelige familiemæssige tilknytning her til landet.

3 voterende finder ikke, at tiltaltes tilknytning til Danmark er så stærk, at proportionalitetshensyn bør føre til, at udvisning undlades, når henses til tiltaltes tilknytning til Indien, hvor han er opvokset og har familie, og til den pådømte alvorlige kriminalitet, og disse voterende stemmer derfor for at stadfæste dommens bestemmelse om udvisning.

Der afsiges dom efter det for tiltalte gunstigste resultat, således at han frifindes for påstanden om udvisning."

Færdselsloven - Kørsel i frakendelsestiden - Samfundstjeneste - Gentagelsesvirkning

Færdselslovens § 117, stk. 6, straffelovens § 62

Samfundstjeneste i 30 timer for kørsel i frakendelsestiden, som byretten havde takseret til fængsel i 40 dage. Gentagelsesvirkningen skulle regnes fra dom, ikke den senere afsoning af straffen.

V.L. 11. afd. a.s. S-0593-00, 13/7 2000

T havde under en tilståelsessag i januar 2000 fået en dom i byretten på fængsel i 40 dage for overtrædelse af FL § 117, stk. 6. Han var tidligere straffet en lang række gange for spritkørsel og kørsel i frakendelsestiden, senest

1991 for bl.a. kørsel i frakendelsestiden med hæfte i 40 dage (løsladt i november 1993).

1998 for bl.a. groft smugleri og kørsel i frakendelsestiden med fængsel i 4 måneder.

Byretten bemærkede:

"Straffastsættelsen er sket under hensyntagen til, at det alene er som følge af den sene afsoning af straf i henhold til dom af 5. december 1991, at der er gentagelsesvirkning mellem den ved denne dom påkendte kørsel og kørsel i forbindelse med dommen af 18. december 1998."

T ankede til formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse. T var egnet til samfundstjeneste.

Landsretten udtalte:

"Efter fast praksis må den 5-års periode, der indebærer gentagelsesvirkning ved fornyet kørsel i frakendelsestiden, regnes fra datoen for afsigelsen af den foregående dom og ikke først fra løsladelse efter afsoning af den idømte straf. Som følge heraf har afgørelserne fra 1991 og tidligere ikke gentagelsesvirkning i denne sag, som derfor angår et 2. gangstilfælde af kørsel i frakendelsestiden.

Straffen nedsættes som følge heraf til hæfte i 14 dage.

Da det, under hensyn til forarbejderne til lov nr. 230 af 4. april 2000 og til de tilvejebragte oplysninger om tiltaltes personlige forhold, må anses for forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste og med bestemmelse om betaling af en tillægsbøde efter straffelovens §§ 62, stk.1, 63 og 64, jf. § 58, stk. 2, udsættes fuldbyrdelsen af straffen på vilkår som nedenfor bestemt.

Tillægsbøde fastsættes til 10.000 kr. med en forvandlingsstraf af hæfte i 10 dage."

- oo0oo -

Betingelserne omfattede 30 timers samfundstjeneste inden for en længstetid på 6 måneder.

Se i øvrigt Lf.Medd. 76/2000, der gengiver Rigsadvokatens vejledning vedr. den udvidede anvendelse af samfundstjeneste i færdselssager.

Landsforeningens Meddelelse 93/2001

Trusler mod vidner

Straffelovens § 123

For truende udtalelser og vold (i gentagelsestilfælde) straffet med fængsel i 3 måneder (dissens i landsretten for udelukkende at henføre forholdet under voldsbestemmelsen).

Ø.L. 10. afd. a.s. S-1858-00, 29/8 2000

T på 45 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 123, jfr. § 247, ved at have overfaldet A med vold og trusler i anledning af dennes forklaring til politiet og i retten i en voldssag mod tiltalte, bl.a. med udtalelser: "...nu er det ude med dig", ".. derfor skal du dø", eller lignende, samtidig med at T skubbede A hårdt ind mod en container og tildelte ham flere knytnæveslag og spark i maven med sit knæ, hvorefter han væltede A om på jorden og tildelte ham yderligere adskillige slag, ligesom T tog kvælergreb på ham.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om ubetinget fængselsstraf udmålt i måneder. T, der nægtede sig skyldig, påstod nødværge, subsidiært § 248, mere subsidiært frifindelse for § 123.

Han var i 1997 straffet efter § 245, vold mod A, med 30 dages betinget fængsel. Ved samme sag var A tillige dømt i byretten for vold mod T, men blev frifundet i landsretten på grund af nødværge. Nærværende forhold var begået efter udløbet af prøvetiden.

Retten lagde til grund, at volden var uprovokeret, og at A ikke havde øvet gengæld.

Retten lagde til grund, at volden var en hævnakt på grund af den tidligere sag, som efter T's opfattelse havde ødelagt hans skulder og liv.

Retten bemærkede:

"Efter det således anførte finder retten ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at den af tiltalte nu udøvede vold skyldes vidnets forklaring i retten under den tidligere voldssag, hvorefter han frifindes for straffelovens § 123."

Under citat af § 247 blev straffen efter § 244 udmålt til fængsel i 3 måneder.

T ankede³⁾ principalt med påstand om frifindelse, subsidiært de samme påstande som for byretten og mest subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod principalt domfældelse efter anklageskriftet, dog ikke i medfør af straffelovens § 247, subsidiært domfældelse i medfør af straffelovens § 244, jf. § 247, samt skærpelse.

Landsretten tiltrådte, at T, uden at A havde givet anledning hertil, havde udtalt sig og udøvet vold som fastslået i dommen. Der var hverken tale om nødværge eller slagsmål. Retten fortsatte:

"Når bl.a. henses til tiltaltes udtalelser i forbindelse med den i øvrigt umotiverede voldsudøvelse finder 4 af rettens dommere det ubetænkeligt at fastslå, at udtalelserne og voldsudøvelsen bl.a. var foranlediget af A's forklaring til politi og i retten i den tidligere voldssag mod tiltalte. Disse dommere stemmer derfor for at anse tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123.

To af rettens medlemmer finder det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at også A's forklaring til politi og i retten i den tidligere voldssag mod tiltalte var anledning til tiltaltes udtalelser og voldsudøvelse. Disse dommere stemmer derfor for at henføre forholdet under straffelovens § 244, jf. § 247.

³⁾ (ikke med sin forsvarers gode vilje, ER)

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straffen findes efter omstændighederne passende."

Landsforeningens Meddelelse 94/2001

Generhvervelse - Færdselsloven

Færdselslovens § 132

11 år efter den seneste dom var der en sådan generel stabilisering af A's forhold, at der - uanset der ikke forelå noget absolut påtrængende behov for generhvervelse af førerretten - rent undtagelsesvis var grundlag for generhvervelse.

Ø.L. 7. afd. kære nr. S-2030-00, 1/9 2000

A på 36 år begærede førerretten generhvervet, politimesteren protesterede herimod.

A var straffet senest som følger:

1988 Hæfte i 20 dage og frakendelse i 5 år.

1989 Fængsel i 3 måneder og frakendelse for bestandig for 3 tilfælde af spirituskørsel og 6 tilfælde af kørsel i frakendelsestiden.

A forklarede bl.a., at han samtidig med den sidste afgørelse i 1989 fik en kæreste, som han siden havde boet sammen med. Han havde fået stabiliseret sit liv. Han havde gennemgået en uddannelse og havde planer om at nedsætte sig som selvstændig konsulent. Han havde to gange måttet sige nej til stillinger inden for det offentlige, da han ikke var i besiddelse af kørekort. Han og kæresten boede nu på landet, og hun, der også arbejdede, måtte køre for ham og bruge meget tid herpå.

Byretten fandt ikke, at der forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der kunne begrunde en undtagelsesvis gengivelse af førerretten, uanset at der var gået 11 år.

A kærede til landsretten, der behandlede kæremålet mundtligt.

Landsretten anførte, at A udover de i byrettens kendelse nævnte domme var straffet således:

1984 Bøde og betinget frakendelse for groft uforsvarlig kørsel.

1987 Bøde og frakendelse i 2 år for spirituskørsel.

A forklarede bl.a., at han på sin arbejdsplads fungerede som sikkerhedsrepræsentant. Firmaet måtte stille chauffør til rådighed, når han skulle rundt til de forskellige byggepladser, eller også måtte han benytte sig af offentlige transportmidler.

Han havde nu et normalt forbrug af alkohol.

Landsretten bemærkede:

"Ved lov nr. 292 af 28. april 2000 ændredes færdselsloven, således at der i § 132 blev indsat følgende stk. 3:

"Stk. 3. Såfremt der inden udløbet af frakendelsestiden er sket fornyet frakendelse af førerretten, regnes de i stk. 1 og 2 nævnte frister for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for domstolene fra datoen for den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende."

Endvidere blev § 132, stk. 1, sidste punktum affattet således:

"Har retten til at være fører tidligere været frakendt vedkommende ubetinget, kan gengivelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis, og indbringelse kan tidligst finde sted, når der er forløbet 6 år af frakendelsestiden."

Loven trådte i kraft den 1. juni 2000.

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det blandt andet:

"Forslaget tilsigter ikke nogen lempelse af de materielle betingelser for generhvervelsen."

Landsretten udtaler:

Ansøgeren er ved 3 domme fra den 3. marts 1987 til den 26. juli 1989 straffet for spiritus- og promillekørsel. Dommene omfatter i alt 6 tilfælde af spiritus- og promillekørsel, samt en række tilfælde af kørsel i frakendelsestiden. Forholdene er begået fra den 24. august 1986 til den 22. august 1988. Ansøgeren er ikke siden straffet ej heller for spiritus- og promillekørsel eller kørsel i frakendelsestiden.

Ansøgeren var på gerningstidspunkterne mellem 22 og 24 år gammel, og forholdene har således været koncentreret over en ganske kort periode i en ung alder.

Ansøgeren er nu 36 år.

Efter de foreliggende oplysninger om ændringerne i ansøgerens personlige forhold efter 1989 og hans nuværende personlige forhold finder retten, at der foreligger en sådan generel stabilisering af ansøgerens forhold, at der nu 11 år efter den seneste dom - uanset der ikke foreligger noget absolut påtrængende behov for generhvervelse af førerretten - rent undtagelsesvis er grundlag for generhvervelse."

Landsforeningens Meddelelse 95/2001

Menneskerettigheder - Brevåbning hos fallent - Korrespondance med advokat - Engelsk sag

Menneskerettighedskonventionens artikel 8

Embedsmand dømt for bestikkelse og fik udover fængselsstraf på 4 år konfiskeret 1,5 mill. £, som han ikke kunne betale, hvorefter han blev erklæret konkurs, og der blev anordnet brevspærring i 3 måneder, hvor al post blev sendt til kurator. Det var en krænkelse af artikel 8, dels at brevspærringen fortsatte 3 uger herefter, dels at kurator åbnede og læste breve fra fallentens advokater, der rådgav ham dels om konkursen, dels han klage til Menneskerettighedskommissionen. Ingen erstatning, men dækning af sagsomkostninger ved sagen.

Menneskerettighedsdomstolen Foxley mod United Kingdom, app. 00033274/96, 20/6 2000

A, der var ansat i Forsvarsministeriet, blev i 1993 dømt for 12 tilfælde af bestikkelse med 4 års fængsel og konfiskation af 1,5 mill. £ med forvandlingsstraf af yderligere 3 års fængsel, hvilket beløb han ikke kunne betale, selv om han vedgik, at hans formue ville kunne realiseres for 1,2 mill. £, hvorfor en kurator blev udnævnt til at afhænde hans ejendele. Senere blev han erklæret konkurs, og samme person blev udnævnt til kurator i boet. Den 27/9 1996 besluttede en dommer på begæring at anordne brevspærring, således at al post blev omdirigeret til kuratoren. Frem til 10/1 1997 blev 71 breve omadresseret, herunder breve fra A's advokater, der rådgav ham om konkursbehandlingen og hans klage til Menneskerettighedskommissionen. Kurator læste og tog kopier af korrespondancen, inden hun videresendte brevene til A.

A udtrykte i et brev af 28/11 1996 til kurator stærk bekymring over, at fortroligt materiale tilsyneladende blev læst. Kurator svarede den 2/12 1996, at ingen breve fra politiet, Legal Aid (Retshjælpen), en national menneskeretsorganisation eller Menne-

skerettighedsdomstolen fremover ville blive åbnet og læst, hvis afsenderen klart fremgik af kuverten.

Sagens gang i systemet

Sagen blev overført til domstolen 1/11 1998 og delvis admitteret 12/10 1999.

Rettens afgørelse

Retten fandt, at breve, også korrespondance fra advokaterne, var blevet åbnet i perioden 27/9 1996 - 18/1 1997. Retskendelsen om brevspærring gjaldt kun til 27/12 1996, men kurator fortsatte med at åbne brevene og tage kopi af nogle af dem. Efter rettens opfattelse måtte kurator have vidst, at der ikke var hjemmel hertil efter 27/12. Indgrebet var således ulovligt, hvorfor retten fandt, at der forelå en krænkelse af artikel 8 i konventionen, for så vidt angik indgrebet efter den 27/12.

Med hensyn til indblandingen inden, hvor brevspærringen var gyldig, bemærkede retten, at indgrebet tjente et lovligt formål, nemlig at muliggøre kurators arbejde med at identificere og sikre A's midler med henblik på at udlodde disse til kreditorerne. Det bestred A heller ikke.

Retten fortsatte med at overveje, om indgrebet var "necessary in a democratic society" og anførte:

"43. The Court recalls that the notion of necessity implies that the interference corresponds to a pressing social need and, in particular, that it is proportionate to the legitimate aim pursued. In determining whether interference is "necessary in a democratic society" regard may be had to the State's margin of appreciation (see the *Campbell v. the United Kingdom* judgment of 25 March 1992, Series A no. 233, p. 18, § 44). It further observes that in the field under consideration - the concealment of a bankrupt's assets to the detriment of his creditors - the authorities may consider it necessary to have recourse to the interception of a bankrupt's correspondence in order to identify and trace the sources of his income. Nevertheless, the implementation of the measures must be accompanied by adequate and effective safeguards, which ensure minimum impairment of the right to respect for his correspondence. This is particularly so where, as in the case at issue, correspondence with the bankrupt's legal advisers may be intercepted. The Court notes in this connection that the lawyer-client relationship is, in principle, privileged and correspondence in that context, whatever its purpose, concerns matters of a private and confidential nature (the above-mentioned *Campbell* judgment, pp. 18-19, §§ 46 and 48).

44. Admittedly, as the Government have pointed out, it may be difficult to identify from the envelope whether its contents attract legal professional privilege. However, the Government have not challenged the accuracy of the applicant's allegations that letters from his legal advisers, once opened, were read, photocopied and a copy committed to file before being forwarded to him. The Court can see no justification for this procedure and considers that the action taken was not in keeping with the principles of confidentiality and professional privilege attaching to relations between a lawyer and his client. It notes in this connection that the Government have not sought to argue that the privileged channel of communication was being abused; nor have they invoked any other exceptional circumstances, which would serve to justify the interference with reference to their margin of appreciation.

45. The Court would further observe that the fact that the Trustee in Bankruptcy was also the court-appointed Receiver made it even more compelling to forward, unread, the applicant's correspondence from his legal adviser in connection with the receivership proceedings. However, and the Government have not contradicted the applicant's declaration, the Trustee in Bankruptcy retained copies of the relevant letters before transmitting them to the applicant.

46. For the above reasons, the Court finds that there was no pressing social need for the opening, reading and copying to file of the applicant's correspondence with his legal advisers and that, accordingly, the interference was not "necessary in a democratic society" within the meaning of Article 8 § 2."

Herefter anså retten det ikke nødvendigt for selvstændigt at overveje, om brevspærringen også krænkede A's ret til en fair trial i forbindelse med konkursboets indgreb over for ham, særligt da A ikke oplyste, hvorledes det gik med bobehandlingen.

Retten fandt ikke grund til at tillægge A erstatning. Oprejsningen gennem domsresultatet var tilstrækkeligt, men han fik tillagt 6.000 £ i delvise sagsomkostninger med fradrag af, hvad han havde fået i retshjælp fra Europakommissionen.

Afgørelsen er enstemmig.

Bogomtale - Straffesagens Gang

2. udgave af Gorm Toftegaard Niensens bog er udkommet på Chr. Ejlers Forlag, 237 sider hæftet for 310 kr.

I modsætning til andre fremstillinger af straffeprocessen er bogen skrevet ud fra en praktikers tilgang til emnet, fra politianmeldelse og indtil der afsiges dom i sagen. Forfatteren inddrager også anden lovgivning.

Det har forekommet ham påfaldende, at sammenhængen mellem forfatningsret og straffeprocess er særdeles ringe belyst i de traditionelle fremstillinger.

Bogen er skrevet primært til undervisningen på den juridiske grunduddannelse, men kan også anbefales til andre.

Bogen fås gennem boghandlere eller ved henvendelse til Chr. Ejlers Forlag, Postbox 2228, 1211 København K, tlf. 33 12 21 14, fax 33 12 28 84.

Bogomtale - Straffeloven & Straffuldbyrdelsesloven m.v.

Forlaget Thomson har med Jørn Vestergaard som redaktør udsendt 14. udgave af den halvkommenterede straffelov. Det vil sige, at der er noter med paragrafhenvisninger samt et sagregister, men ikke fortolkningsbidrag eller domspraksis.

Desværre har der tilsyneladende indsneget sig nogle fejl i gengivelse af straffelovens tekst, hvorfor der er indlagt et rettelsesblad med 18 rettelser. Når bogen alligevel anbefales, er det mest af hensyn til noterne til straffuldbyrdelsesloven, hvor man på en relativ nem måde får overblik over alle de bekendtgørelser, der er udstedt i forbindelse med lovens ikrafttræden pr. 1/7 2001.

Pris kr. 250 + moms, for 268 sider hæftet.

Husk, at nærværende hæftes redaktør er et tørstende kar efter domstolsafgørelser om straffuldbyrdelsesloven.

Bogomtale - Fuldbyrkelse af straf m.v. 2001

I sidste hæfte efterlyste redaktøren en videreførelse af Kriminalforsorgens Blå Cirkulæresamling.

Det sker efter det oplyste ikke, men til gengæld kan man nu hos Schultz's Forlag eller via Statens Information, sidstnævnte tlf. 33 37 92 28, fax 33 37 92 80, bestille ovennævnte bog, 310 sider hæftet for 168 kr. incl. ekspeditionsgebyr.

Bogen rummer udover straffuldbyrkelsesloven alle de tilhørende bekendtgørelser, vejledninger og cirkulærer.